មេរៀនទី ៨

ការប្រោសឲ្យជាពីជម្ងឺ ការធ្វើការអស្ចារ្យ និង ថ្លែងព្រះបន្ទូល

នៅក្នុងមេរៀនទាំងបីចុងក្រោយក្នុងមុខវិជ្ជារបស់យើង គឺមាននិយាយអំពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណប្រាំបួនដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុង គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:៨-១០។ នៅក្នុងមេរៀនមុន យើងបានសិក្សាអំពីព្រះអំណោយទានបីដំបូង គឺមានពាក្យសំដីនៃប្រាជ្ញា ពាក្យសំដីនៃចំណេះ និង ជំនឿ។ យើងបានឃើញថា ព្រះអំណោយទានទាំងនេះ គឺជាការបើកសំដែងពីឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងក៏បានរៀនផងដែរថា ព្រះអំណោយទានទាំងអស់នេះមានលក្ខណៈអធិធម្មជាតិ (លើសធម្មជាតិ)។ គ្មានព្រះអំណោយទានណាមួយអាចត្រូវបានកាន់កាប់ដោយមនុស្សខ្លួនឯងបានឡើយ។

រឿងមួយទៀតដែលយើងបានរៀនហើយ គឺថាគ្រប់ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណទាំងអស់មានគោលបំណងតែមួយ។ ព្រះអំណោយទានទាំងអស់គឺសម្រាប់កសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឡើង។

នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងនឹងសិក្សាពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបីបន្ថែមទៀត។ យើងនឹងរៀនអំពីពួកវាទៅតាមលំដាប់លំដោយដែលពួកវាត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។ អ្នកប្រាជ្ញខ្លះបានដាក់វាទៅតាមលំដាប់លំដោយផ្សេងគ្នា។ យ៉ាងណាមិញ ដោយសារតែពួកវាបានមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ការសិក្សាលំដាប់លំដោយរបស់ពួកវាគឺមិនសំខាន់នោះទេ។ យើងនឹងចំណាំថា របៀបដែលព្រះអំណោយទានទាំងនេះធ្វើការគឺ ត្រួតលើគ្នាក្នុងពេលខ្លះ។ ពេលខ្លះព្រះអំណោយទានមួយចំនួនហាក់បីដូចជាលេចឡើងនៅក្នុងពេលតែមួយ។

អ្នកប្រហែលជាបានដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលមកកាន់អ្នកទាក់ទងទៅនឹងរបៀបដែលព្រះអំណោយទានទាំងនេះធ្វើការហើយ។ អ្នកនឹងចង់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់។ ការអធិស្ឋាននឹងជួយអ្នក។ នៅពេលដែលអ្នកដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធធ្វើចលនានៅលើអ្នក សូមចុះចូលជាមួយទ្រង់។ ដំបូង វាប្រហែលជាមិនងាយស្រួលទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រាថ្នាចង់ឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់អ្នក អ្នកអាចជាព្រះពរមួយទៅដល់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់ គឺក្រុមជំនុំនោះឯង។

គម្រោងនៃមេរៀន

ក. ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

ខ. ការធ្វើការអស្ចារ្យ

គ. ការថ្លែងព្រះបន្ទូល

វត្ថុបំណងនៃមេរៀន

នៅពេលដែលអ្នកបញ្ចប់មេរៀននេះ អ្នកអាចនឹង៖

១. បកស្រាយពីមុខងារ និងគោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ។

២. ប្រាប់ពីរបៀបដែលអ្នកអាចដឹងថា តើអ្នកត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដើម្បី សំដែងពីព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺដែរឬទេ។

៣. ប្រាប់ពីមុខងារ និង គោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទាននៃការធ្វើការអស្ចារ្យ។

៤. ដឹងពីការអស្ចារ្យដែលកើតមាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ហើយបកស្រាយពីរបៀបដែលដឹងថាវា គឺជាការអស្ចារ្យមែន។

៥. ប្រាប់ពីមុខងារ និង គោលបំណងនៃការថ្លែងព្រះបន្ទូល។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. អានគម្ពីររ៉ូម ១២:៣-៦ និង គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១០-១១។

២. អានសេចក្តីសង្ខេបពីការវិវត្តន៍របស់មេរៀន។ នៅក្នុងមេរៀនមុខ អ្នកបានសរសេរនិយមន័យនៃព្រះអំណោយទានដំបូងទាំងបីយ៉ាងនៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់អ្នក។ ពេលនេះ សូមធ្វើដូច្នោះទៀត ចំពោះព្រះអំណោយទានទាំងបីនៅក្នុងមេរៀននេះដែរ។

៣. ចូរមើលនិយមន័យពាក្យសំខាន់នៅក្នុងអក្ខរានុក្រមមុខពេលចាប់ផ្តើមមេរៀននេះ។

៤. ធ្វើលំហាត់ទាំងឡាយណាដែលអ្នកបានឃើញ។

៥. ទន្ទេញខគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:១១-១២។

៦. ធ្វើការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួននៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ។

ពាក្យសំខាន់

ផ្ទុះឡើង	គ្រូមន្តអាគម	ពហុវចនៈ
ពិការភាព	ឧបសគ្គ	អ្នកប្រាជ្ញ

ក. ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

វត្ថុបំណងទី១. *បកស្រាយពីមុខងារ និងគោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ។*

វត្ថុបំណងទី២. *ប្រាប់ពីរបៀបដែលអ្នកអាចដឹងថាតើអ្នកត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដើម្បីសំដែងពីព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺដែរឬទេ។*

និយមន័យរបស់ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

"ព្រះវិញ្ញាណដដែលប្រទានអោយម្នាក់ទៀតចេះប្រោសមនុស្សអោយជាពីជំងឺ" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:៩)

(ចំពោះភាសាក្រិកCharismataនិងអង់គ្លេសGiftsសម្រាប់អំណោយទាននេះប្រើជាពហុវចនៈនេះជាមូលហេតុដែលយើងថែមពាក្យ *ទាំងឡាយ*)

ការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ មានន័យថា "ធ្វើឲ្យដូចដើម ឬ ឲ្យប្រសើរឡើង"។ *ព្រះអំណោយទាន* មានន័យថា "ព្រះគុណ, ការគាប់ព្រះទ័យ, ការមេត្តាប្រណី"។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលយើងត្រូវគិតពីពាក្យថា *ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ។* ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ គឺពហុ។ *ពហុ* មានន័យថា "ច្រើនជាងមួយ" ។ នៅក្នុងករណីនេះ *ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ* មានន័យថា " ព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺច្រើនជាងមួយ"។ យើងនឹងរៀនបន្ថែមទៀតពីរឿងនេះនៅពេលក្រោយ។

ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺជាការបើកសំដែងព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងការគាប់ព្រះទ័យ និង ព្រះហឫទ័យមេត្តាប្រណីរបស់ទ្រង់ផង។ លោកហារើត ខាតជើនិយាយថា "ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺគឺជាការបើកសំដែងព្រះឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងដែន វង្វង់ (ទីកន្លែង) របស់ជំងឺ។

ព្រះអំណោយទានទាំងនេះហូរចេញពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធតាមរយៈអ្នកជឿ ហើយបន្ទាប់មកទៅដល់អស់អ្នកដែលត្រូវការការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ។ ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺផ្តល់ទៅឲ្យអស់អ្នកដែលត្រូវការ។ ពួកវាត្រូវបានបើកសំដែងតាមរយៈពួកអ្នកជឿ។ ដូច្នេះ វាមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ ដែលនិយាយថាអ្នកជឿណាម្នាក់ មានព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ។ វាប្រសើរជាងដែលនិយាយថា ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ត្រូវបានបើកសំដែងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ គឺបានមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និង តាមរយៈពួកអ្នកជឿដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនោះ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ចូរបំពេញប្រយោគខាងក្រោម៖

ក) ពាក្យថា *ពហុ* មានន័យថា ....

ខ) ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺត្រូវបានប្រទានមកតាមរយៈ..................

គ) ពាក្យថា *ការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ* មានន័យថា...

ការបកស្រាយ និង ការអធិប្បាយពីព្រះអំណោទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

ជំងឺ, រោគា, ពិការភាព។ ទាំងនេះគឺជារឿងធម្មតារបស់មនុស្ស។ ទោះបីជាពួកអ្នកជឿក៏មានវាដែរ។ ពួកវាគឺជាលទ្ធផលដែលមនុស្សបានធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាប។

នេះមិនមែនមានន័យថាមនុស្សម្នាក់នោះ ឈឺដោយសារតែគេមានអំពើបាបនោះឡើយ។ ពួកសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូបានសួរទៅកាន់ទ្រង់ថា "ព្រះគ្រូ បុរសនេះកើតមកខ្វាក់ដូច្នេះ តើបណ្តាលមកពីបាបរបស់នរណា? បាបរបស់គាត់ផ្ទាល់ ឬបាបរបស់ឪពុកម្តាយគាត់?" ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ "គាត់ខ្វាក់ មិនមែនមកពីបាបរបស់ឪពុកម្តាយគាត់ ឬបាបរបស់គាត់ទេ"។(គម្ពីរយ៉ូហាន ៩:២-៣)។

មានពេលខ្លះមនុស្សធ្លាក់ខ្លួនឈឺក៏ដោយសារតែគាត់មានបាប។ ព្រះយេស៊ូធ្លាប់បានមានព្រះបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នកបានជាហើយ កុំប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតអោយសោះ ក្រែងលោកើតការអាក្រក់ដល់អ្នកលើសមុនទៅទៀត" (គម្ពីរយ៉ូហាន ៥:១៤)។

មិនថាមូលហេតុនៃ ជំងឺ រោគា ឬ ពិការភាពនោះជាអ្វីឡើយ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យយើងបានជា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានពេលខ្លះ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងមិនប្រោស អ្នកដែលត្រូវការការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺនោះឡើយ។ មានមូលហេតុមួយចំនួនសម្រាប់រឿងនេះ។

១. *មិនជឿ។* "ព្រះជាម្ចាស់អាចសំរេចកិច្ចការសព្វគ្រប់ទាំងអស់ដល់អ្នកជឿ"។ ឪពុករបស់ក្មេងបន្លឺសំឡេងឡើងភ្លាមថា៖ "ខ្ញុំប្របាទជឿហើយ! សូមមេត្តាជួយអោយខ្ញុំប្របាទ ដែលជាអ្នកមិនជឿនេះផង!" (គម្ពីរម៉ាកុស ៩:២៣-២៤)។

២. *គ្មានទំនាក់ទំនងសមរម្យជាមួយព្រះកាយ។*" ដ្បិតអ្នកណាពិសានំបុ័ង និងពិសាពីពែងនោះដោយមិនបានយល់ដល់ព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ អ្នកនោះយកទោសមកដាក់លើខ្លួនឯងផ្ទាល់។ ហេតុនេះហើយបានជានៅក្នុងចំណោមបងប្អូនមានគ្នាច្រើនខ្សោយកម្លាំង និងឈឺ ហើយមានមួយចំនួនធំបានស្លាប់។ (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១១:២៩-៣០)។ *មិនខ្វល់ខ្វាយពីព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់* បានន័យថាមិន ទទួលស្គាល់សមាជិកដទៃទៀតនៃព្រះកាយរបស់ព្រះ អម្ចាស់ទុកជាផ្នែកនៃរូបកាយរបស់គេដែរ។

៣. មូលហេតុពិសេសៗ។ សូមអានគម្ពីរ២កូរិនថូស ១២:៧-១០។

លំហាត់អនុវត្តន៍

២ ពេលខ្លះ គ្មានការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺកើតមានឡើង ដោយព្រោះតែ

ក) ព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់ ជំងឺនោះដើម្បីធ្វើការអ្វីមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់បុគ្គលម្នាក់នោះ។

ខ) មនុស្សម្នាក់នោះត្រូវការជំនឿថែមទៀត។

គ) មនុស្សម្នាក់នោះ ធ្វើអាក្រក់ទៅលើបងប្អូនផ្សេងទៀត។

ឃ) ការមិនជឿ រារាំងមិនឲ្យព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការបាន។

យើងចង់ស្វែងយល់ ពីរបៀបដែលព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ធ្វើការ។ វាអាចធ្វើទៅបាន ដោយការគិតពិចារណាសំណួរមួយចំនួននេះ។

តើនរណាដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីនាំព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ?

តើការបើកសំដែងព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ កំណត់សម្រាប់តែមនុស្សពិសេសមួយចំនួនឬ? ប្រាកដណាស់ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងប្រើប្រាស់នរណាក៏ដោយ ឲ្យតែទ្រង់អាចប្រទានព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺទៅកាន់មនុស្សដែលមានតម្រូវការ ប៉ុន្តែព្រះអំណោយទានទាំងនេះ នឹងបានហូរកាន់តែរលូន តាមរយៈអស់អ្នកដែលបានជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ភាគច្រើនត្រូវបានបើកសំដែងតាមរយៈអ្នកដឹងនាំក្រុមជំនុំ។ នេះក៏ដោយសារតែ ជីវិតរបស់ពួកគេទាំងមូលត្រូវបានថ្វាយសម្រាប់ការបម្រើមនុស្ស។ ពួកគេក៏ អាចមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សជាច្រើនដែលមានតម្រូវការ។

សូមមើលនៅក្នុងចំណុចទាំងប៉ុន្មានខាងក្រោមនេះ ។ អ្នកនឹងមើលឃើញ អំពីនរណាដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ៖

១. លោកពេត្រុស និង លោកយ៉ូហាន (សាវ័ក) គម្ពីរកិច្ចការ ៣:១-១១។

២. លោកពេត្រុស (សាវ័ក) គម្ពីរកិច្ចការ៥:១៥។

៣. លោកភីលីព (អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ) គម្ពីរកិច្ចការ ៨:៥-៧។

៤. អាណាណាស (អ្នកជឿដែលគេមិនបានស្គាល់) គម្ពីរកិច្ចការ ៩:១៧-១៨។

៥. លោកពេត្រុស (សាវ័ក) គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣២-៣៤។

៦. លោកប៉ូល (សាវ័ក) គម្ពីរកិច្ចការ ១៤:៨-១០។

៧. លោកប៉ូល (សាវ័ក) គម្ពីរកិច្ចការ ២៨:៧-៩។

នៅក្នុងចំណុចខាងលើនេះ ការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ បានមកតាមរយៈពួកសាវ័ក។ យើងដឹងការនេះបាន ដោយសារតែគម្ពីរកិច្ចការ គឺជាការកត់ត្រាអំពីសកម្មភាពរបស់ពួកសាវ័ក។

លោកសាវ័កយ៉ាកុប បានផ្តល់ការណែនាំពិសេសមួយទៅដល់ក្រុមអ្នកជឿមួយទៀតដែលអាចនឹងមានព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យបានជាពីជំងឺ។ អ្នកទាំងនោះគឺជាក្រុមចាស់ទុំ៖ "ក្នុងចំណោមបងប្អូន បើនរណាមានជំងឺ ត្រូវអញ្ជើញព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ក្រុមជំនុំមក" (គម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១៤) ។ ត្រង់នេះបានបង្រៀនយើងថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងប្រទានព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺតាមរយៈអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ក៏អាចនឹងប្រើប្រាស់អ្នកជឿណាម្នាក់ នៅក្នុងព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ដូចដែលទ្រង់បានប្រើលោកអាណាណាសដែរ។

តើជំងឺ រោគា និង ពិការភាពប្រភេទណាដែលអាចប្រោសឲ្យជាសះស្បើយបាន?

" បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងទៅ....ប្រោសអ្នកជំងឺ និងអ្នកពិការគ្រប់ប្រភេទអោយបានជាផង។" (គម្ពីរម៉ាថាយ ៩:៣៥)។ រឿងដូចគ្នានេះក៏បានកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូងបង្អស់ដែរ៖ "មានមនុស្សជាច្រើននាំគ្នាធ្វើដំណើរមកពីភូមិនានា នៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹម ទាំងសែងអ្នកជំងឺ និងអ្នកដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់ចូលមកជាមួយផង អ្នកទាំងនោះបានជា*គ្រប់ៗគ្នា*។" (គម្ពីរកិច្ចការ ៥:១៦ សូមមើលអក្សរទ្រេត)។

ឥឡូវនេះយើងនឹងមើលទៅលើ ជំងឺ រោគា និង ពិការភាពផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ។

១. ពិការជើង (ពិការភាព) គម្ពីរកិច្ចការ៣:២
២. ជំងឺ (សេចក្តីឈឺចាប់) គម្ពីរកិច្ចការ ៥:១៦
៣. ជំងឺស្លាប់អវៈយវៈ (ជំងឺខ្វិន) និង ស្លាប់ដៃជើង (ពិការភាព) គម្ពីរកិច្ចការ ៨:៧
៤. ខ្វាក់ (រោគា ឬ ពិការភាព) គម្ពីរកិច្ចការ ៩:១៧-១៨
៥. ជំងឺស្លាប់អវៈយវៈ (ជំងឺខ្វិន) គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៣
៦. ពិការជើង (ពិការភាព) គម្ពីរកិច្ចការ ១៤:៨-១០
៧. គ្រុន (ជំងឺ) និង រាគមួល (រោគា) គម្ពីរកិច្ចការ ២៨:៨

យើងអាចនិយាយបានថា គ្មានជំងឺ រោគា ឬពិការភាពណាដែលមិនអាចព្យាបាលបាន តាមរយៈព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺនេះឡើយ។

មានការនិយាយអំពីព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺនេះជាច្រើន។ ព្រះអំណោយទាននេះ គឺត្រូវបានលើកមកនិយាយបីដងនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ នៃគម្ពីរ១កូរិនថូស (ខ៩,ខ២៨, ខ៣០) ហើយរាល់ដង វាត្រូវបាននិយាយជាទម្រង់ពហុវចនៈ។ នៅក្នុង ចំណោមព្រះអំណោយទានទាំងប្រាំបួននេះមានតែព្រះអំណោយទានមួយនេះទេដែលជាពហុវចនៈ។ ព្រះអំណោយទានផ្សេងទៀត គឺជា*ព្រះអំណោយទាន*តែមួយ។ ទោះជាយ៉ាងណា យើងមិនបានដឹងពីមូលហេតុដែលធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នារវាងការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ និង ព្រះអំណោយទានដទៃទៀតនោះទេ យើងអាចប្រាកដថា ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពេញតម្រូវការទាំងអស់។

វាប្រហែលជាពាក្យថា *ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ* នោះមានន័យថា អ្នកជឿមួយចំនួនតូចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដើម្បីប្រោស ជំងឺ រោគា ឬពិការភាពមួយចំនួន។ ឧទាហរណ៍ នៅ

ក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ជំពូក៨ លោកភីលីពត្រូវបានប្រើដោយព្រះវិញ្ញាណដើម្បីប្រោសមនុស្សដែលមាន ពិការភាព និង អស់អ្នកដែលមានជំងឺខ្វិនដៃជើងផង។ នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មានបុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺលោក ស្មីត វីហ្គល់វើដ។ គាត់ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងការប្រោសជំងឺ និង រោគា នៅខាងក្នុង។

មកដល់ត្រង់ចំណុចនេះ សូមឲ្យយើងរំឭកខ្លួនឯងថា "មានព្រះវិញ្ញាណតែមួយដដែល ដែលបំពេញសកម្មភាពទាំងអស់ ហើយប្រទានអោយម្នាក់ៗមានព្រះអំណោយទានផ្សេងៗពីគ្នា តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១១)។

តើព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច?

យើងត្រូវដឹងថា វាគ្មានការកំណត់នោះទេឡើយ។ ការនេះត្រូវបានគេឃើញ នៅពេលដែលគេសិក្សានៅក្នុងករណីប្រោសជំងឺនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ។ មានការព្យាបាលដោយៈ

១. ការប៉ះ និង ពាក្យសំដី (គម្ពីរម៉ាថាយ ៨:៣; ៩:២៩)។

២. ពាក្យសំដី (គម្ពីរម៉ាថាយ ៨:៥-១៣) ។ (ចំណាំ៖ ត្រង់នេះអ្នកដែលទទួលបានការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺមិនបាននៅនឹងកន្លែងនោះ ដើម្បីស្តាប់ពាក្យសំដីនោះឡើយ) ។

៣. ការប៉ះ (គម្ពីរម៉ាថាយ ៨:១៥)

៤. ការបង្គាប់បញ្ជា (គម្ពីរម៉ាថាយ ១២:១៣)

៥. ការលាបភក់នៅលើភ្នែកដែលខ្វាក់ និង ពាក្យសំដី (គម្ពីរយ៉ូហាន ៩:៦)។

៦. ការបង្គាប់បញ្ជា និង លើកឡើងដោយដៃ (គម្ពីរកិច្ចការ ៣:៦-៩)។

៧. ពាក្យសំដី និង ការបង្គាប់បញ្ជារ (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៤)។

យើងសំគាល់ឃើញថា របៀបនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ភាគច្រើនគឺកើតឡើងដោយសារពាក្យសំដី។ វាសំខាន់ណាស់ ដែលយើងត្រូវចងចាំការនេះ។ ការប៉ះដោយដៃ ការលើកឡើង ឬកាយវិការផ្សេងទៀតអាចនឹងជួយដល់ជំនឿរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀត។ ប៉ុន្តែ វាហាក់បីដូចជាកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ភាគច្រើនគឺមកតាមរយៈការនិយាយ។ អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំដំបូងបង្អស់ គេធ្វើការងាររបស់ពួកគេ ដោយពាក្យសំដី។ មើលទៅក៏សមហេតុផលណាស់ដែរ ដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងនៅតែដឹកនាំព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺទៅកាន់មនុស្ស តាមរបៀបដូចគ្នានេះ។

ដូច្នេះ ការសន្និដ្ឋានរបស់យើងគឺ ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ត្រូវបានបើកសំដែងតាមរយៈអ្នកជឿ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដឹកនាំគេ។

តើអ្នកជឿអាចដឹងថាពេលណាដែលគេមានព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺសម្រាប់ចែកចាយ បានដោយរបៀបណា?

សាជាថ្មីម្តងទៀត ដូចគ្នាទៅនឹងព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណដទៃទៀតអ៊ីចឹង យើងជឿថា បុគ្គលដែលត្រូវបើកសំដែងព្រះអំណោយទាននោះ នឹងដឹងពីវា យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ នៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់គាត់ដែរ។ បទពិសោធន៍របស់លោកសាំសុន នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់បានអធិប្បាយពីរឿង៖ "ព្រះ

វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់យាងមកសណ្ឋិតលើលោកសាំសុន ហើយខ្សែព្យួរដែលចងដៃលោកក៏របូតចេញដោយងាយ ដូចសរសៃអំបោះត្រូវភ្លើងឆេះ។˝ (គម្ពីរចៅហ្វាយ ១៥:១៤)។ លោកសាំសុនមិនត្រូវបានប្រើដោយព្រះវិញ្ញាណឲ្យធ្វើការប្រោសជំងឺនោះទេ។ ប៉ុន្តែលោកត្រូវបានប្រើ ឲ្យធ្វើការដ៏មានអានុភាព។ តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់គាត់ យើងអាចទទួលបានគំនិតខ្លះៗ ថាតើបទពិសោធន៍របស់យើងនឹងមានលក្ខណៈដូចម្ដេច នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដដែលនេះ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យបើកសំដែងអង្គទ្រង់តាមរយៈពួកយើង។

អ្នកជឿមិនអាចមានព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺបានតាមតែការចង់បានរបស់គេនោះទេ។ ពួកគេទទួលបានព្រះអំណោយទានទាំងនេះបាន តែនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណទ្រង់សព្វព្រះទ័យតែប៉ុណ្ណោះ។ មានអ្នកខ្លះទទួលបានបទពិសោធន៍ នៃដំណើរការរបស់ព្រះអំណោយទាននៅក្នុងជីវិតញឹកញាប់ជាងអ្នកដទៃទៀត ប៉ុន្តែនេះក៏ដោយសារតែពួកគេបានរៀនដើរដោយជំនឿ នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ នេះគឺជាអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៣ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។ សរសេរ ខ នៅមុខប្រយោគដែលមិនត្រឹមត្រូវ។

.........ក) ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ត្រូវបានបើកសំដែង តាមរយៈអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំតែប៉ុណ្ណោះ។

.........ខ) ពាក្យ *ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ* មានន័យថា មានព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជា ពីជំងឺ ផ្សេងៗគ្នាចំនួនដប់ពីរយ៉ាង។

.........គ) ពាក្យ *ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយ* អាចមានន័យថាអ្នកជឿដែលត្រូវបានជ្រើសរើស គេត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណប្រើប្រាស់ តាមរបៀបជាច្រើនផ្សេងៗ។

.........ឃ) ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ បានប្រទានមកភាគច្រើនតាមរយៈការលើកឡើងដោយដៃ។

..........ង) យើងអាចនិយាយបានថា ជំងឺ រោគា និង ពិការភាពគ្រប់ប្រភេទ អាចត្រូវបានប្រោសឲ្យជាតាមរយៈព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺនេះបាន។

គោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

ដូចដែល យើងបានឃើញរួចមកហើយ គោលបំណងជាទូទៅរបស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់ គឺដើម្បីនឹងកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ព្រះអំណោយទានខ្លះធ្វើរឿងនេះបានតាមរបៀបមួយ ហើយខ្លះទៀតតាមរបៀបផ្សេង។ ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ធ្វើរឿងនេះបានដោយការធ្វើឲ្យសមាជិកមានសុខភាពល្អ និង រឹងមាំខាងរូបកាយ។ ព្រះកាយទាំងមូលដែលផ្សំឡើងពីអ្នកជឿ ទទួលបានជំនួយនៅពេលដែលសមាជិកនីមួយៗ បានចម្រើនខាងរូបកាយ។

ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ តែងតែបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ព្រះអំណោយទានទាំងនេះ ទាក់ទាញមនុស្សមកស្តាប់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ អ្នកជឿជំនាន់មុនបានអធិស្ឋានថា "សូមសំដែងបារមីអោយអ្នកជំងឺបានជា អោយមានទីសំគាល់ និងឫទ្ធិបាដិហារិយ៍កើតឡើង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកបំរើដ៏វិសុទ្ធ*របស់ព្រះអង្គ" (គម្ពីរកិច្ចការ៤:៣០)។ ព្រះជាម្ចាស់បានឆ្លើយតបការទូលអង្វររបស់ពួកគេៈ "សាវ័កបាននាំគ្នាសំដែងទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងឫទ្ធិបាដិហារិយ៍ជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ... បណ្តាជនទាំងប្រុសទាំងស្រីដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់បានមកចូលរួមកាន់តែច្រើនឡើងៗ។ (គម្ពីរកិច្ចការ ៥:១២,១៤)។

ដូច្នេះ យើងឃើញពីគោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ គឺដើម្បីបំពេញតម្រូវការខាងសាច់ឈាម នៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត និង ដើម្បីជួយនាំមនុស្សមកឯព្រះយេស៊ូ។

ខ. ការធ្វើការអស្ចារ្យ

វត្ថុបំណងទី៣. *ប្រាប់ពីមុខងារ និង គោលបំណងរបស់ព្រះអំណោយទាននៃការធ្វើការអស្ចារ្យ។*

វត្ថុបំណងទី៤. *ដឹងពីការអស្ចារ្យដែលកើតមាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ហើយបកស្រាយពីរបៀបដែលដឹងថាវាគឺជាការអស្ចារ្យមែន។*

និយមន័យការធ្វើការអស្ចារ្យ

"អោយម្នាក់ទៀតចេះធ្វើការអស្ចារ្យ" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១០)។ នៅក្នុងគម្ពីរបកប្រែចាស់បាននិយាយ "ឲ្យមួយទៀតបានសំដែងការឫទ្ធិបារមី" ។

ពាក្យក្រិកសម្រាប់ "ការអស្ចារ្យ" គឺ *ឌូណាមើស* (dunameis)។ ចេញពីពាក្យនោះ មានពាក្យជាភាសាអង់គ្លេស "ដាយណាម៉ៃ"(រំសេវ)។ រំសេវជាសារធាតុផ្ទុះ។ វាមានកម្លាំងខ្លាំងអស្ចារ្យ។ វាត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីរម្លើងផ្ទាំងថ្មធំៗ ដើម្បីបំផ្លាញអាគារចាស់ៗ និង សម្រាប់គោលបំណងជាច្រើនផ្សេងទៀត។

ពាក្យនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងឃ្លាថា "ការធ្វើការអស្ចារ្យ" ដែលមានន័យថា "ឫទ្ធានុភាពអធិធម្មជាតិសម្រាប់ធ្វើរឿងដែលមិនអាចទៅរួច"។

លោកហារ៉ាដ ខាតធី និយាយថា "ការធ្វើការអស្ចារ្យ...គឺជាការបើកសំដែងឫទ្ធានុភាពអធិធម្មជាតិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែល កែប្រែ (ផ្លាស់ប្តូរ) , ផ្អាក់ (ទុកដោយឡែក) ឬ មានពេលខ្លះគ្រប់គ្រងច្បាប់នៃធម្មជាតិទៀតផង។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៤ តើការអស្ចារ្យអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក១៣?

....

ការបកស្រាយ និង ការអធិប្បាយពីការធ្វើការអស្ចារ្យ

យើងអាចបង្កើនការយល់ដឹងរបស់យើង ដោយមើលដំណើររឿងនៃការអស្ចារ្យខ្លះៗ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ការអស្ចារ្យនៅក្នុងគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់

មានការអស្ចារ្យជាច្រើនត្រូវរៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ ។ យើងនឹងរៀបរាប់ខ្លះៗ តែប៉ុណ្ណោះ។ សូមអានរឿងនីមួយៗដោយយកចិត្តទុកដាក់។

១. លោកម៉ូសេបានធ្វើឲ្យទឹកចេញមកពីថ្ម (គម្ពីរនិក្ខមនំ ១៧:១-៦)។

២. ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល ឆ្លងទន្លេយ័រដាន់នៅលើដីស្ងួត (គម្ពីរយ៉ូស្វេ ៣:១៥-១៧)។

៣. លោកយ៉ូស្វេ ធ្វើឲ្យព្រះអាទិត្យនៅនឹងមួយកន្លែង (គម្ពីរយ៉ូស្វេ ១០:១២-១៣)។

៤. លោកអេលីយ៉ាបានអធិស្ឋាន ឲ្យមានភ្លើងធ្លាក់ចុះមកពីលើមេឃ (គម្ពីរ១ពង្សាវតារក្សត្រ ១៨:៣៧-៣៨)។

៥. លោកអេលីសេបានធ្វើឲ្យផ្លែពួចថៅអណ្តែត (គម្ពីរ២ពង្សាវតារក្សត្រ ៦:១-៧)។

ការអស្ចារ្យនៅក្នុងខ្សែព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូ

ខាងក្រោមនេះមានរៀបរាប់ការអស្ចារ្យខ្លះៗដែលមានទាក់ទងនឹងព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូ។

១. ព្រះយេស៊ូធ្វើឲ្យទឹកក្លាយទៅជាស្រា (គម្ពីរយ៉ូហាន ២:១-១១)។

២. ព្រះយេស៊ូបានធ្វើឲ្យព្យុះសមុទ្រស្ងប់ (គម្ពីរម៉ាថាយ ៨:២៣-២៦)។

៣ . ព្រះយេស៊ូ និង លោកពេត្រុសបានដើរនៅលើទឹក (គម្ពីរម៉ាថាយ ១៤:២២-៣១)។

៤. ព្រះយេស៊ូបានចម្អែតមនុស្សជាច្រើនដោយអាហាររបស់ក្មេងប្រុសម្នាក់ (គម្ពីរយ៉ូហាន៦:៥-១៤)

៥. ព្រះយេស៊ូបានធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ (គម្ពីរយ៉ូហាន ១១:១-៤៤)។

ការអស្ចារ្យនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូង

ការអស្ចារ្យនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ប្រហែលជាអាចកើតឡើងដោយសារតែ ព្យាការីដ៏អស្ចារ្យជាអ្នកធ្វើការអស្ចារ្យទាំងនោះ។ ការអស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូ ក៏ប្រហែលដោយសារតែទ្រង់គឺជាបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ តែការអស្ចារ្យនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការប្រហែលជាត្រូវបានបកស្រាយតាមរបៀបផ្សេង។ ការអស្ចារ្យដែលនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការភាគច្រើន បានមកតាមរយៈមនុស្សសាមញ្ញធម្មតា ដូចជា អ្នកនេសាទ អ្នកទារពន្ធ ជាដើម។ តើពួកគេធ្វើការអស្ចារ្យបានយ៉ាងដូចម្តេច?

មុនពេលយើងធ្វើការបកស្រាយចម្លើយនោះ សូមក្រឡេកទៅមើលការអស្ចារ្យមួយចំនួនដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការសិន។ សូមចងចាំថា វាមិនមែនជារឿងងាយស្រួលនោះទេ ក្នុងការនិយាយថាកិច្ចការមួយណាជាការអស្ចារ្យ ហើយមួយណាជាព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ហើយវាមិនខុសគ្នានោះទេ ព្រោះទាំងពីរនេះសុទ្ធតែបានមកពីព្រះវិញ្ញាណតែមួយ។

"ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើការអស្ចារ្យដ៏ធំៗជាច្រើន តាមរយៈលោកប៉ូល គឺបើគេគ្រាន់តែយកក្រណាត់ ឬកន្សែងដែលបានប៉ះលោកប៉ូល មកដាក់ពីលើអ្នកជំងឺ អ្នកជំងឺនឹងបានជា ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏នឹងចេញពីគេទៅដែរ។ (គម្ពីរកិច្ចការ ១៩:១១-១២)។ ខាងក្រោមនេះជាការរៀបរាប់ខ្លះៗ៖

១. រួចចេញពីគុក (គម្ពីរកិច្ចការ ៥:១៧-២០; ១២:៥-១៧)។

២. ប្រោសឲ្យមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:៣៦-៤១)។

៣. ខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានខ្វាក់ភ្នែក (គម្ពីរកិច្ចការ ១៣:៦-១១)។

៤. ពស់ចឹកមិនឈឺ (គម្ពីរកិច្ចការ ២៨:១-៦)។

មានអាថ៌កំបាំងមួយសម្រាប់ការអស្ចារ្យទាំងអស់នេះ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើង។ ការអស្ចារ្យទាំងនោះមិនបានប្រើប្រាស់មនុស្សអស្ចារ្យនោះឡើយ។ វាមិនបានប្រើប្រាស់មនុស្សដែលមានអំណាចចម្លែកអស្ចារ្យខ្លួនឯងនោះទេ។ វារឹតតែមិនមែនជាសមត្ថភាពដែលមនុស្សទទួលបាននៅក្នុងសាលារៀនដែរ។ វាគឺជាឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ "រំសេវ" នៃព្រះវិញ្ញាណ គឺត្រូវបានបើកសំដែងដើម្បីបំពេញតម្រូវការដ៏ធំ របស់ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ភាគច្រើន ដើម្បីដោះស្រាយឧបសគ្គមួយចំនួន និង បន្តការចែកចាយដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

សូមយើងក្រឡេកទៅមើលការអស្ចារ្យមួយនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ឲ្យកាន់តែលំអិតថែមទៀត។ នោះគឺជាការរស់ពីស្លាប់របស់នាងឌ័រកាស នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក៩។

បន្ទាប់ពីនាងឌ័រកាសបានស្លាប់ហើយ គេក៏បានអញ្ជើញលោកពេត្រុសឲ្យទៅជួយនាង។ លោកពេត្រុសបានដឹងថា លោកមិនអាចប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើយ ប៉ុន្តែលោកដឹងថាឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើបាន។ លោកក៏បានដឹងដែរថា លោកត្រូវតែអធិស្ឋានប្រសិនបើលោកចង់ឃើញការអស្ចារ្យ។ ការអធិស្ឋានអាចធ្វើឲ្យលោកក្លាយជាបណ្តាញសម្រាប់ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យការអស្ចារ្យអាចកើតមានឡើងបាន។ ដូច្នេះលោកក៏បានធ្វើការអធិស្ឋាន។ បន្ទាប់មកការអស្ចារ្យក៏បានកើតមាន។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានធ្វើចលនាយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់លោកពេត្រុស។ លោកបាននិយាយនៅកាន់ឌ័រកាស។ ភ្នែករបស់នាងដែលបានបិទក្រោយស្លាប់យ៉ាងយូរហើយនោះក៏បានបើកឡើងវិញ ហើយនាងក្រោកអង្គុយទាំងមានជីវិតរស់ពេញបរិបូរណ៍។

នៅក្នុងមេរៀនមុន យើងបានដឹងថា អ៊ិមនីស៊ាន(omniscient)សព្វញ្ញុភាព ដែលមានន័យថាដឹងគ្រប់ទាំងអស់ ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់។ ឥឡូវនេះយើងបន្ថែមពាក្យថ្មីមួយទៀតគឺ៖ *អ៊ិមនីភូថេន* (omnipotent)សព្វានុភាព។ វាមានន័យថា មានឫទ្ធានុភាពលើគ្រប់ទាំងអស់"។ ព្រះជាម្ចាស់មានឫទ្ធានុភាពលើគ្រប់ទាំងអស់។

តាមរយៈព្រះអំណោយទាននៃការធ្វើការអស្ចារ្យ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបើកសំដែងឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈអ្នកជឿ។ ឫទ្ធានុភាពនោះអាចឲ្យការដែលមិនអាចទៅរួច កើតមានឡើង។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៥ ចូរបំពេញប្រយោគទាំងអស់ខាងក្រោម។

ក) ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ក៏ដូចជាកណ្ឌគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីដែរ គឺតាមរយៈការធ្វើការ...។

ខ) ការអស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូអាចធ្វើទៅបានដោយសារទ្រង់គឺជា..។

គ) ការអស្ចារ្យនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការអាចធ្វើទៅបានដោយសារតែ...។

ឃ) លោកពេត្រុសគឺជាបណ្តាញសម្រាប់..។

ង) ពាក្យមួយសម្រាប់រៀបរាប់ពីឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺ..។

គោលបំណងនៃការធ្វើការអស្ចារ្យ

ហេតុអ្វីបានជាមានការអស្ចារ្យ? អ្នកខ្លះនិយាយថា ព្រោះតែពួកគេចង់ឃើញការអស្ចារ្យ។ ពួកគេគេចង់ឃើញការអស្ចារ្យព្រោះពួកគេចូលចិត្តអ្វីដែលចម្លែក។ អ្នកខ្លះទៀតចង់បានការអស្ចារ្យ សម្រាប់មូលហេតុផ្សេង ជាមូលហេតុដែលប្រកបដោយភាពអាត្មានិយម។ មានពេលមួយព្រះយេស៊ូត្រូវបាន អ្នកភូមិមួយមិនទទួលស្គាល់។ ពួកសាវ័កខឹងសម្បារយ៉ាងខ្លាំង។ ពួកគេទូលសួរថា "បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យអោយយើងខ្ញុំហៅរន្ទះភ្លើង មកកំទេចអ្នកទាំងនេះឬ?" (គម្ពីរលូកា ៩:៥៤)។ សូមចំណាំ ការតបទៅវិញរបស់ព្រះយេស៊ូ " ព្រះយេស៊ូបែរទៅរកគេ ហើយស្តីបន្ទោសគេយ៉ាងខ្លាំង។ បន្ទាប់មកព្រះអង្គយាងឆ្ពោះទៅកាន់ភូមិមួយផ្សេងទៀតជាមួយសិស្ស" ។ ក្នុងន័យនេះព្រះយេស៊ូចង់មានព្រះបន្ទូលថា " គ្មានការអស្ចារ្យណាមួយនឹងកើតមានឡើង សម្រាប់គោលបំណងអាត្មានិយមនោះឡើយ" ។

ការអស្ចារ្យ ក៏ដូចជាព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណដទៃផ្សេងទៀតដែរ គឺមានគោលបំណងចម្បងមួយ នោះគឺដើម្បីកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ របៀបមួយដែលការធ្វើការអស្ចារ្យអាចសម្រេចគោលបំណងនេះបានគឺការដកចេញនូវឧបសគ្គដែលរារាំងដំណឹងល្អ។ នៅពេលដែលអ្នកជឿត្រូវការការអស្ចារ្យសម្រាប់មូលហេតុមួយនេះ គេនឹងបានឃើញការអស្ចារ្យជាច្រើនថែមទៀត។

នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក ៥ ឧបសគ្គដែលរារាំងការចែកចាយព្រះបន្ទូល គឺទ្វារគុក។ ពួកសាវ័កត្រូវបានគេចាប់ដាក់គុកដោយសារតែការចែកចាយ។ តាមរយៈការអស្ចារ្យ ឧបសគ្គនេះត្រូវបានដកចេញ។ ទ្វារគុក ត្រូវបានបើក ហើយពួកសាវ័កចេញមកបន្តការចែកចាយទៀត។

នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ១៣:៦-១១ លោកប៉ុលប្រឹងប្រែងធ្វើការផ្លាស់ប្រែរាជប្រតិភូម្នាក់ ប៉ុន្តែលោកបានជួបនឹងឧបសគ្គមួយ។ គ្រូមន្តអាគមម្នាក់ ឈ្មោះបារយេស៊ូព្យាយាមបង្វែរលោករាជប្រតិភូចេញពីដំណឹងល្អ។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានប្រើប្រាស់លោកប៉ុលដើម្បីធ្វើការអស្ចារ្យ ដោយធ្វើឲ្យលោកបារយេស៊ូ ទៅជាខ្វាក់ភ្នែក។ តាមរយៈការធ្វើបែបនេះ ឧបសគ្គក៏ត្រូវបានដកចេញដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៦ តើឧបសគ្គរារាំងការចែកចាយដំណឹងល្អ ដែលឃើញមាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ១២:១-៥ គឺជាអ្វី?

....

គ. ការថ្លែងព្រះបន្ទូល

វត្ថុបំណងទី៥. *ប្រាប់ពីមុខងារ និង គោលបំណងនៃការថ្លែងព្រះបន្ទូល។*

និយមន័យ ការថ្លែងព្រះបន្ទូល

"អោយម្នាក់ទៀតចេះថ្លែង*ព្រះបន្ទូល" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១០)។

យោងទៅតាមអ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរម្នាក់ ការថ្លែងព្រះបន្ទូលមានន័យថា "ការទស្សន៍ទាយ" នោះគឺការទាយទុកមុន ។ អ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរម្នាក់ទៀតនិយាយថាវាជា "ការបើកបង្ហាញជាសាធារណៈ" នោះមានន័យថា ការចែកចាយ ឬ ការថ្លែងប្រកាសប្រាប់។ យើងនឹងស្វែងយល់បានកាន់តែច្បាស់ថាអ្វីទៅជាការថ្លែងព្រះបន្ទូល ប្រសិនបើយើងយល់ពីរបៀបដែលវាជាការទាយទុកមុនផង និង ជាការថ្លែងប្រកាសប្រាប់ផង។

មិនត្រូវគិតថាការថ្លែងព្រះបន្ទូល គឺដូចជាការចែកចាយធម្មតានោះឡើយ។ ក៏ដូចជាព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណផ្សេងទៀតដែរ វាគឺមានភាពអធិធម្មជាតិ។

លោក រ៉ាលហ្វ អិម រីក (Ralph M. Riggs) គឺជាអ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរជនជាតិអាមេរិកម្នាក់ លោកបាននិយាយថា ការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺ "ការនិយាយភាសារបស់បុគ្គលម្នាក់ប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ឬ សមត្ថភាពវិសុទ្ធ(អាទិទេព) ក្នុងការថ្លែងប្រកាសប្រាប់ ក៏ដូចជាក្នុងការទាយទុកមុនដែរ។"

ការបកស្រាយ និង ការអធិប្បាយ អំពីការថ្លែងព្រះបន្ទូល

នៅក្នុងមេរៀនទី៣នៃមុខវិជ្ជានេះ យើងបានសិក្សាពីអំណោយទានទាំងប៉ុន្មាននៃព័ន្ធកិច្ច។ យើងបានដឹងថា មានព្រះអំណោយទានមួយក្នុងចំណោមព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចនោះគឺ *ព្យាការី*៖ " ព្រះទ្រង់បានតាំងអ្នកខ្លះ..........ពួកគ្រូអធិប្បាយ [ព្យាការី]" (គម្ពីរបកប្រែចាស់)។ ព្រះគ្រិស្តជាព្រះសិរសារបស់ក្រុមជំនុំ ត្រូវបានគេហៅថាជាព្រះដែលបានប្រទានព្រះអំណោយទានទាំងនេះ។ ពេលនេះយើងកំពុងតែសិក្សាពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ព្រះដែលបានប្រទានព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលនេះគឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ៖ "គឺព្រះអង្គ [ព្រះវិញ្ញាណ] ប្រទាន... អោយម្នាក់ទៀតចេះថ្លែង*ព្រះបន្ទូល" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:៨-១០)។

តើភាពខុសគ្នារវាង *ព្យាការី* និង *ការថ្លែងព្រះបន្ទូល* គឺជាអ្វី? ព្រះអំណោយទានជាព្យាការីគឺជាព្រះអំណោយទានរបស់អ្នកដឹកនាំពេញពេលសម្រាប់ព្រះកាយ។ ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះអំណោយទាននៃការជំរុញឲ្យនិយាយ។ ព្រះអំណោយទានជាព្យាការី គឺសម្រាប់សមាជិកព្រះកាយដែលមានគ្នាតិច។ ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺអាចទទួលបាន ដោយសមាជិកទាំងអស់គ្នាៈ "ដ្បិតបងប្អូនទាំងអស់គ្នាអាចថ្លែងព្រះបន្ទូលម្នាក់ម្ដងៗ" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣១)។

ភាពខុសគ្នារបស់តំណែងជាព្យាការី និង ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺយ៉ាងដូច្នេះ៖

អស់អ្នកដែលមានតំណែងជាព្យាការី នឹងត្រូវធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលថ្លែងព្រះបន្ទូលមិនចាំបាច់មានតំណែងជាព្យាការីនោះទេ។

ដោយសារតែលក្ខណៈនេះហើយ ការថ្លែងព្រះបន្ទូល ប្រហែលជាព្រះអំណោយទានមួយដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលបាននិយាយនៅក្នុងគម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:៨-១១។ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ថា "ចូរខំប្រឹងអោយមានចិត្តស្រឡាញ់ ចូរប៉ងប្រាថ្នាចង់បានព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែរ ជាពិសេសការថ្លែងព្រះបន្ទូល*។ (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:១)។

ដូច្នេះយើងបានឃើញហើយថា ការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺពិតជាព្រះអំណោយទានមួយសំខាន់ខ្លាំងណាស់។ យើងត្រូវតែចង់ស្វែងយល់ពីវាឲ្យបានច្បាស់។ វាគឺសំខាន់ពិសេស ព្រោះវាគឺជាព្រះអំណោយទានដ៏អស្ចារ្យទីមួយក្នុងចំណោមព្រះអំណោយទានទាំងប្រាំបួន សម្រាប់ធ្វើការកសាងព្រះកាយ។ វាធ្វើឲ្យព្រះកាយមានភាពរស់រវើកតាមរបៀបពិសេសមួយ។ តាមរយៈព្រះអំណោយទាននេះ អ្នកជឿក៏បានរីកចម្រើន ហើយមនុស្សមានបាបក៏បានចូលទៅជិតព្រះជាម្ចាស់ៈ "ផ្ទុយទៅវិញ បើបងប្អូនថ្លែងព្រះបន្ទូលទាំងអស់គ្នា ហើយមានអ្នកមិនជឿ ឬអ្នកដែលគ្រាន់តែចង់ស្ដាប់ចូលមក នោះពាក្យទាំងអស់ដែលគេបានឮ មុខជានាំអោយគេដឹងថា ខ្លួនមានកំហុស ត្រូវជាប់ទោស។" (គម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៤:២៤)។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៧ ចូរសរសេរ ត នៅមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។ សរសេរអក្សរ ខ សម្រាប់ប្រយោគដែលខុស។

.........ក) ពាក្យថាថ្លែងប្រកាសប្រាប់ មានន័យថា "ការប្រាប់ពីអនាគតកាល"។

.........ខ) ព្រះអំណោយទានជា "ព្យាការី" និង ព្រះអំណោយទានខាងការ "ថ្លែងព្រះបន្ទូល" គឺដូចគ្នា។

.........គ) សមាជិកទាំងអស់នៅក្នុងព្រះកាយអាចមានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចមួយដែលហៅថា "ព្យាការី"។

........ឃ) ការថ្លែងព្រះបន្ទូលមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ព្រោះវាអាចជួយទាំងអ្នកជឿ និងមនុស្សមានបាប។

មុខងាររបស់ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល

១. *ថ្លែងប្រកាសប្រាប់*

តម្លៃដ៏អស្ចារ្យនៃការថ្លែងប្រកាសប្រាប់ គឺត្រូវបានបង្ហាញច្បាស់នៅក្នុងបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានចាក់បង្ហូរមក ហើយស្ទើរតែមួយរំពេចនោះព្រះអំណោយទាននៃការថ្លែងព្រះបន្ទូលបានបើកសំដែងនៅក្នុងការចែកចាយរបស់លោកពេត្រុស។ នោះមិនមែនជាការចែកចាយធម្មតានោះទេ។ លោកពេត្រុសមិនអាចនឹងធ្វើការចែកចាយបែបនេះបាននៅមួយថ្ងៃមុខនោះឡើយ។ អត្ថន័យនៃការចែកចាយរបស់លោកគឺមានឫទ្ធានុភាពអស្ចារ្យ និង ការជំរុញពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ លោកពេត្រុសនិយាយចេញនូវយោបល់ដែលមិនមែនជាយោបល់របស់លោក។ យោបល់នោះបានមកពីព្រះវិញ្ញាណ។

ការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺជាលទ្ធផលដែលបានមកពីភាពពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។ លោកពេត្រុសមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ *ហើយលោកបានធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល* ។ នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក១៩ ពេលដែលពួកសាវ័កនៅក្នុងទីក្រុងអេភេសូបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ពួកគេបាននិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ និង ធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលផង (គម្ពីរកិច្ចការ ១៩:៦)។

ការថ្លែងព្រះបន្ទូលដ៏ពិតគឺធ្វើទៅបាន ជាមួយនឹងអានុភាព និង ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកជឿប្រហែលជាមានទេពកោសល្យក្នុងការនិយាយ។ ពួកគេប្រហែលជាអាចចែកចាយមេរៀនដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលដ៏ពិតបាន ដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនោះឡើយ។ (សូមមើលគម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១១)។

អ្នកជឿដែលធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល និយាយទៅកាន់មនុស្ស៖ "អ្នកណាថ្លែង*ព្រះបន្ទូល អ្នកនោះនិយាយទៅកាន់មនុស្ស" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣) ។ តើពួកគេនិយាយ*អ្វី*ទៅកាន់មនុស្ស? តើពួកគេថ្លែងប្រកាសប្រាប់ពី*អ្វី*? ពួកគេនិយាយ និង ថ្លែងប្រកាសប្រាប់ ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែចុះក្រែងអ្នកចែកចាយ និង គ្រូបង្រៀនទាំងអស់ ជាអ្នកធ្វើការនេះឬអី? មែនហើយ។ ប៉ុន្តែការថ្លែងព្រះបន្ទូល គឺមិនកំណត់ទៅលើ *នរណា* ជាអ្នកថ្លែង ឬ *អ្វី*ដែលត្រូវបានថ្លែងចេញនោះទេ តែវាស្រេចលើ*របៀបណា* ដែលបុគ្គលនោះថ្លែងប្រកាសវិញ។

តាមរយៈព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអាចដាក់ក្នុងគំនិតរបស់អ្នកនិយាយនោះ នូវអ្វីដែលគេមិនដែលធ្លាប់នឹកគិតពីមុនដោយខ្លួនឯងឡើយ។ វាក៏ពិតប្រាកដសម្រាប់ការចែកចាយដ៏អស្ចារ្យរបស់លោកពេត្រុសដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក២ផងដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៨ នៅពេលដែលអ្នកជឿម្នាក់ធ្វើការថ្លែងប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយឫទ្ធានុភាព និង ការជំរុញរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ការថ្លែងព្រះបន្ទូលប្រភេទនោះ យើងហៅថា

....

២. *ការទាយទុកមុន*

ការទាយទុកមុន មានន័យថា ប្រាប់ពីអ្វីមួយមុនពេលដែលវាកើតមានឡើង។ យើងបានដឹងរួចមក ហើយថាព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។ នេះមានន័យថា ទ្រង់ជ្រាបទាំងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និង អនាគតកាល។ មនុស្សមិនអាចដឹងពីអនាគតរបស់គេ ដោយកម្លាំងរបស់គេបានឡើយ។ មានតែ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធតែប៉ុណ្ណោះដែលគេអាចដឹងរឿងនៅពេលអនាគតបាន។ តាមរយៈ ព្រះ អំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអាចធ្វើឲ្យអ្នកជឿ ថ្លែងប្រកាសរឿង អនាគត បាន។

ព្យាការីនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ តែងតែទាយទុកនូវរឿងអនាគត។ ការប្រាប់ពីអនាគតគឺ ជាផ្នែកដ៏អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ។ តាមធម្មតា គោលបំណងនៃព្រះអំណោយទាននេះគឺ ដើម្បីដាស់តឿនមនុស្សឲ្យគេត្រូវការព្រះជាម្ចាស់។ លោកយ៉ូណាសគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានធ្វើ ការទាយពីអនាគត។ លោកបានទាយថា "សែសិបថ្ងៃទៀតព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញក្រុងនេះហើយ!" (គម្ពីរ យ៉ូណាស ៣:៤)។

ពេលខ្លះក៏មានមនុស្សអាក្រក់ ដែលអាចទាយពីអនាគតផងដែរ។ ពួកគេត្រូវបានគេស្គាល់ថា គ្រូ ទាយ។ លោកប៉ូលធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ម្តង ជាមួយមនុស្សបែបនេះ៖ "មានថ្ងៃមួយ ពេលយើងធ្វើ ដំណើរទៅកន្លែងអធិស្ឋាន* មានស្រីបំរើគេម្នាក់មកជួបយើង នាងមានអារក្សភីថង់ចូល នាំអោយនាងចេះ ទាយ" (គម្ពីរកិច្ចការ១៦:១៦)។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ទាស់នឹងរបៀបនៃការទាយអនាគតតាមបែបនេះណា ស់។ វាគឺជារបស់សាតាំង។ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿ យើងមិនត្រូវជាប់ទាក់ទងនឹងរឿងដូច្នេះឡើយ៖

ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មិនត្រូវអោយនរណាម្នាក់...បញ្ជាន់រូប ទស្សន៍ទាយ ប្រព្រឹត្តមន្តអាគម ឬ អំពើអាបធ្មប់ ធ្វើអំពើ ហើយក៏មិនត្រូវអោយនរណាម្នាក់ទៅរកគ្រូអន្ទងខ្មោច ទៅរកគ្រូទាយ មើលជោគ រាសី និងខាបព្រលឹងដែរ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ចាត់ទុកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ ជាមនុស្សគួរស្អប់ខ្ពើម។ (គម្ពីរទុតិយកថា ១៨:១០-១២)។

សាតាំងគឺតែងតែជាអ្នកបំផ្លាញ។ វាស្វែងរកវិធីដើម្បីបំផ្លាញជំនឿ។ វាស្វែងរកវិធីបំផ្លាញអ្នកជឿ។ វា ស្វែងរកវិធីបំផ្លាញព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ការទាយអនាគតទាំងឡាយណាដែលមកពីវា គឺមានបំណង បំផ្លាញ៖ "ចោរវាមកគិតតែពីលួចប្លន់ គិតតែពីសម្លាប់ និងបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ។
(គម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០)។

កិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់តែងតែដើម្បីសង្គ្រោះ។ តាមរយៈព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ពេលខ្លះព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអាចសង្គ្រោះព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឲ្យផុតពីទុក្ខសោកបាន។

(សូមអានគម្ពីរកិច្ចការ ១១:២៧-៣០)។ មានពេលខ្លះទៀត តាមរយៈព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ព្រះកាយរបស់ទ្រង់ត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ទទួលទុក្ខសោកដែរ។ (សូមអានគម្ពីរ កិច្ចការ ២០:២៣; ២១:១០-១៣)។

អ្នកជឿអាចត្រូវបានល្បួងឲ្យប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ក្នុងការជួយឲ្យពួកគេដឹងពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។ ធ្វើដូច្នេះមិនល្អឡើយ។ យើងនឹងដឹងបន្ថែមទៀតពីរឿងនេះនៅពេលដែលយើងសិក្សាព្រះអំណោយទាននៃការនិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៩ ចូរសរសេរអក្សរ គនៅពីមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ និង អក្សរ ខ នៅពីមុខប្រយោគដែលខុស។

.........ក) ការថ្លែងប្រកាសប្រាប់ មានន័យថា ការប្រាប់ពីអ្វីមួយបន្ទាប់ពីវាបានកើតឡើងហើយ។

.........ខ) ព្យាការីនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ភាគច្រើនជាអ្នកទស្សន៍ទាយ។

.........គ) គ្រូទាយគឺមានប្រយោជន៍ខ្លាំងណាស់សម្រាប់អ្នកជឿ។

.........ឃ) សាតាំងតែងតែស្វែងរកវិធីបំផ្លាញ ។ ព្រះជាម្ចាស់តែងតែស្វែងរកវិធីដើម្បីសង្គ្រោះ។

ការណែនាំសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល

គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:២៩-៤០

៣. ការថ្លែងព្រះបន្ទូលត្រូវតែយោងទៅតាមជំនឿដែលយើងមាន។(សូមមើលនៅក្នុងគម្ពីររ៉ូម ១២:៦)

ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធអាចធ្វើការតាមរយៈអ្នកជឿបាន ដោយសារតែផ្អែកលើជំនឿនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកជឿនោះប៉ុណ្ណោះ។ ការធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលដោយគ្មានជំនឿ គឺជាការថ្លែងចេញពីចិត្តរបស់យើងតែប៉ុណ្ណោះ។ ការនេះទាមទារឲ្យអ្នកជឿអធិស្ឋានឲ្យបានច្រើន ដើម្បីដឹងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

៤ . ការថ្លែងព្រះបន្ទូលមានការកំណត់ និង ការពិចារណា។
(សូមមើលនៅក្នុងគម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:២៩)

ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់នៅក្នុងការប្រជុំថ្វាយបង្គំជាសាធារណៈ។ លោកប៉ូលហាក់បីដូចជាកំពុងនិយាយថា "កុំគ្រាន់តែដើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលឡើយ។ សូមទុកពេលសម្រាប់អ្នកដែលអង្គុយក្បែរនោះបានពិចារណាផង" ។ *ការពិចារណា* ត្រង់នេះមានន័យថា "ការពិចារណាត្រឹមត្រូវ"។

អ្នកជឿខ្លះទៀតត្រូវពិចារណា និងវាយតម្លៃដោយគិតគូរយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្វីដែលត្រូវនិយាយនៅក្នុងការថ្លែងព្រះបន្ទូល។ ហេតុអ្វី? ព្រោះ អស់អ្នកដែលធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺជាមនុស្ស។ ពួកគេអាចនិយាយបានដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែពួកគេក៏អាចនឹងនិយាយចេញមកដោយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ឬ អាចនិយាយចេញមកពីវិញ្ញាណអាក្រក់របស់ពួកគេផងដែរ។ជាមួយនឹងជំនួយមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្បែរនោះជាអ្នកស្ដាប់ និង ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ប្រសិនបើអ្វី

ដែលនិយាយចេញមកនោះ វាស្របទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តែប្រសិនបើវាមិនស្របជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនោះទេ ពួកគេអាចដកវាទុកដោយឡែក។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើមានការថ្លែងព្រះបន្ទូលមក ប្រាប់មនុស្សថា ពួកគេត្រូវប្រទេចផ្តាសាព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូ នោះការថ្លែងព្រះបន្ទូលនោះត្រូវតែដកចេញឲ្យឆ្ងាយ។

៥. ទាំងអស់គ្នាអាចថ្លែងព្រះបន្ទូលបាន (សូមមើលគម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣១ និង គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៥, ២៤)។

ចំណុចនេះប្រាប់យើងថា អ្នកជឿគ្រប់រូបអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល។ ព្រះអំណោយទាននេះមិនសម្រាប់តែអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំនោះទេ ។ វាគឺសម្រាប់អ្នកជឿទាំងឡាយណាដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។

៦. អ្នកដែលមានការថ្លែងព្រះបន្ទូលចង់ប្រកាសមិនចាំបាច់ត្រូវតែនិយាយចេញមកក្រៅនោះឡើយ។ (សូមមើលគម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣២-៣៣)។

មនុស្សដែលមានការថ្លែងព្រះបន្ទូល ជាអ្នកសម្រេចចិត្តថា នៅពេលណាដែលពួកគេនឹងថ្លែង និងពេលណាដែលពួកគេនឹងមិនធ្វើការថ្លែង។ ពួកគេមិនស្ថិតក្រោម អំណាចមន្តអាគមអ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យពួកគេមិនអាចប្រើប្រាស់ការសម្រេចចិត្តខ្លួនឯងបាននោះឡើយ។

៧. អស់អ្នកដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ សម្រាប់ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល ត្រូវតែសុខចិត្តទទួលយកការណែនាំ និង ទទួលយកការកែតម្រូវ។ (សូមមើល គម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៤:៣៧)

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១០ ចូរគូសរង្វង់នៅជុំវិញអក្សរខាងមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) នៅពេលដែលបុគ្គលណាម្នាក់ទទួលបានព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល គេមិនចាំបាច់ត្រូវរៀបចំចិត្តរបស់គេសម្រាប់ការថ្លែងព្រះបន្ទូលនោះទៀតឡើយ។

ខ) វាមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ ដែលមនុស្សម្នាក់បានឮការថ្លែងព្រះបន្ទូល ធ្វើការវែងញែកថាវាមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធឬអត់នោះ។

គ) ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺសម្រាប់តែអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំតែប៉ុណ្ណោះ។

ឃ) អ្នកជឿដែលធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល មិនមានសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចចិត្ត ថាពេលណាពួកគេអាចធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលនោះឡើយ។

គោលបំណងសម្រាប់ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូល

ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ គឺសម្រាប់កសាងព្រះកាយ។ ព្រះអំណោយទាននីមួយៗមានរបៀបពិសេសរៀងៗខ្លួនក្នុងការកសាងព្រះកាយបាន។ លោកប៉ូលប្រាប់យើងពីរបៀបដែលការថ្លែងព្រះបន្ទូលអាចធ្វើការនេះបាន ៖ "អ្នកណាថ្លែង*ព្រះបន្ទូល អ្នកនោះនិយាយទៅកាន់មនុស្ស ដើម្បីជួយកសាងដាស់តឿន និងលើកទឹកចិត្តគេ។" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣) ។ អ្នកជឿដែលធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូល គេនិយាយចេញទៅដើម្បី ដាស់តឿន និង ដើម្បីលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃ។ នៅពេលដែលអ្នកដទៃទទួលបានការដាស់តឿន និង លើកទឹកចិត្តហើយ ពួកគេបានរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ ព្រះកាយទាំងមូលក៏ទទួលបានជំនួយផងដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១១ នៅពេលដែលយើងនិយាយថា អ្នកដែលធ្វើការថ្លែងព្រះបន្ទូលកសាងព្រះកាយ យើងចង់បានន័យថា ព្រះកាយត្រូវបាន..

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

សំណួរពហុជម្រើស។ ចូរជ្រើសរើសចម្លើយទាំងឡាយណាដែលត្រឹមត្រូវ សម្រាប់សំណួរនីមួយៗ។ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវនោះ។

១ ព្រះអំណោយទានទាំងឡាយនៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ ភាគច្រើនបំពេញ............របស់មនុស្ស។

ក) តម្រូវការខាងវិញ្ញាណ។

ខ) តម្រូវការខាងរូបកាយ។

គ) តម្រូវការខាងសម្ភារៈ។

២ អ្នកអាចដឹងថាព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធសព្វព្រះហឫទ័យប្រើប្រាស់អ្នកសម្រាប់ព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺបាន ដោយ

ក) មើលឃើញពីតម្រូវការរបស់នរណាម្នាក់

ខ) មាននរណាម្នាក់ប្រាប់អ្នកថា អ្នកមានព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ។

គ) ដឹងពីចលនារបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងចិត្តអ្នក ក្នុងការបំពេញតម្រូវការខាងរូបកាយរបស់នរណាម្នាក់។

៣ ការធ្វើការអស្ចារ្យគឺ

ក) អាចធ្វើបានតាមរយៈឫទ្ធានុភាពអធិធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។

ខ) មិនអាចធ្វើបានឡើយបើគ្មានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

គ) មានរៀនតែនៅក្នុងសាលាព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះ។

៤ ការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺ

ក) ការចែកចាយគ្រប់ប្រភេទ។

ខ) ការនិយាយដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

គ) ជាការថ្លែងប្រកាសប្រាប់ និង ជាការទាយទុកមុនផង។

៥ ព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលនេះមានសារៈសំខាន់ ព្រោះ

ក) អ្នកជឿទាំងអស់អាចបើកសំដែងព្រះអំណោយទាននេះ។

ខ) អនាគតត្រូវបានទាយទុកមុនដោយព្រះអំណោយទាននេះ។

គ) វាជាព្រះអំណោយទានសម្រាប់ប្រកាសសារបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៦ *ការថ្លែងប្រកាសប្រាប់* មានន័យថា

ក) ការប្រាប់ពីអ្វីមួយ មុនពេលដែលវាកើតឡើង។

ខ) ការនិយាយប្រាប់ពីសារបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

គ) ដូចគ្នាទៅនឹងការទាយទុកមុនដែរ។

ចម្លើយខ្លីៗ ។ បំពេញប្រយោគខាងក្រោមដោយបំពេញពាក្យត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ដែលបានឲ្យ។

៧ ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណទាំងបីយ៉ាងដែលយើងបានសិក្សានៅក្នុងមេរៀននេះគឺ

....

....

....

៨ គោលបំណងសំខាន់របស់ព្រះអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺគឺ....................................

៩ អ៊ម្នីភូថេន(omnipotent)សព្វានុភាព។ មានន័យថា

....

១០ របៀបមួយដែលការធ្វើការអស្ចារ្យជួយក្នុងការកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តគឺដោយការដក ចេញ..

១១ នៅពេលដែលសាតាំងនាំមនុស្សឲ្យទាយពីអនាគត គោលបំណងរបស់វាគឺដើម្បី........................

១២ គោលបំណងនៃព្រះអំណោយទានខាងការថ្លែងព្រះបន្ទូលគឺដើម្បីកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះ គ្រិស្តដោយការ...

និងការ..

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ក) ច្រើនជាងមួយ។

ខ) អ្នកជឿដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។

គ) ធ្វើឲ្យដូចដើម ឬ ឲ្យប្រសើរឡើង។

៧ ក) ខ

ខ) ខ

គ) ខ

ឃ) ត

២ ចម្លើយទាំងអស់ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៨ ការថ្លែងប្រកាសប្រាប់

៣ ក) ខ

ខ) ខ

គ) ត

ឃ) ខ

ង) ត

៩ ក) ខ

ខ) ត

គ) ខ

ឃ) ត

៤ មនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានធ្វើឲ្យខ្វាក់ភ្នែក។

១០ គ្មានចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៥ ក) អស្ចារ្យ។

ខ) បុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

គ) ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

ឃ) ឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ង) អ៊ុមនីភូថេន(omnipotent)សព្វានុភាព។

១១ កសាងឡើង

៦ លោកពេត្រុសដែលជាអ្នកចែកចាយដំណឹងល្អត្រូវបានគេចាប់ដាក់គុក។